

Kirpinin Balonu

Ebru Mina TOMURCUK

Kirpinin Balonu

Ebru Mina TOMURCUK

Kirpi Pip, büyük bir meşe ağacının altındaki sıcak bir yuvada yaşıyordu. Yumuşak, açık kahverengi tüyleri, krem rengi bir karnı ve sırtıyla başına yelpaze gibi yayılan düzinelerce uzun, krem-kahverengi dikenini vardı. Boynunda her zaman küçük kırmızı bir boyunbağı taşırdı. Pip nazik, umutlu bir hayalperestti ve dünyada en çok balonları severdi.

Pip her gün balonların çayırın üzerinde yükseklerde süzülüşünü izlerdi. Kırmızı, mavi, sarı ve yeşildiler; meltemde mutlu küçük aylar gibi sallanıyorlardı. "Ah, keşke birini tutabilsem," diye iç çekerdi Pip. Yuvarlak, koyu kahverengi gözleri özlemle büyürdü. İpin patisinin etrafına usulca dolandığını ve balonun üzerinde dans ettiğini hayal ederdi.

Ama Pip ne zaman bir balon tutmaya kalksa felaket olurdu. Keskin dikenleri balonu çayır boyunca yankılanan yüksek bir PAT! sesiyle patlatıverirdi. Pip balonu önünde, arkasında, hatta başının üstünde tutmayı denedi, ama hiçbiri işe yaramadı. Balonlar hep patlardı ve Pip'in pembe yanakları üzüntüyle pembeye dönerdi.

Güneşli bir sabah Pip bir çalının içine dolanmış parlak kırmızı bir balon buldu. Yüreği umutla hopladı. "Belki bu sefer," diye fısıldadı. Dikkatlice uzandı, ama balon dikenlerine değer değmez PAT! Minik kırmızı parçalara ayrıldı. Pip oturup yüzünü patilerine gömdü. "Ben asla balon tutamayacağım," dedi üzgünce.

Tam o sırada bir papatyanın arkasından incecik bir ses cıvıladı. "Neden bu kadar üzgünsün, Pip?" Bu, en iyi arkadaşı fare Milly'ydi. Milly çok küçüktü; gri tüyleri, soluk pembe kulakları ve parlak yeşil gözleri vardı. Sarı cepli mavi kot tulum giyiyor ve minik yuvarlak gözlükler takıyordu. Bir kulağının arkasına sıkıştırılmış kırmızı bir kalemi vardı, fikirler için hazır bekliyordu.

Pip hıçkırarak sorununu anlattı. "Dokunduğum her balon PAT! Dikenlerim çok keskin." Milly dikkatle dinledi, bıyıkları seğiriyordu. Pip'in dikenlerine, sonra patlamış balon parçalarına, sonra yine Pip'e baktı. "Hmm," dedi. "Böyle bir sorun bir icat gerektirir. Ben de bir mucidim!"

Milly kulağının arkasındaki kırmızı kalemi çıkarıp düşmüş bir yaprağın üzerine çizmeye başladı. "Balonu dikenlerinden uzakta tutacak bir şey lazım," dedi. Uzun bir sap, yumuşak bir kap ve özel bir kanca çizdi. "Bir balon tutucu!" diye ilan etti. Pip'in yuvarlak gözleri kocaman açıldı. "Sence gerçekten işe yarar mı?" diye sordu.

Milly ve Pip malzeme bulmak için çayırı aradılar. Düz bir dal, yumuşak yeşil bir yaprak ve biraz sarmaşık buldular. Milly ölçtü, bağladı, büktü. Minik pembe patileri hızla çalışıyordu. "Neredeyse oldu!" diye cıvıladı. Pip umutlu kahverengi gözleriyle izledi, kırmızı boyunbağı meltemde dalgalanıyordu. Yeniden hayal kurmaya cesaret etti.

Sonunda Milly eserini havaya kaldırdı. Uzun bir dal sap, tepesinde yumuşak bir yaprak kap ve nazık bir sarmaşık kanca vardı. "Bu, balonu dikenlerinden koruyacak," diye açıkladı. Pip emin değildi. "Ya yine patlarsa?" diye endişelendi. Milly gülümsedi. "Hadi bir balonla deneyelim!" dedi neşeyle.

Milly yeni bir mavi balonu tutucunun kancasına bařladı. Balon yumuřak yaprak kabın üzerinde, Pip'in dikenlerinden uzakta süzüldü. Pip dal sapı titreyen patileriyle tuttu. Balon usulca sallandı, güvende ve saęlam. "Patlamıyor!" diye soluęu kesildi Pip'in. Pembe yanakları sevinçle ısıldadı. Milly minik patilerini çırttı. "Gördün mü? İcatlar her şeyi çözebilir!"

Pip mavi balonunu yüksekte tutarak çayırda yürüdü. Balon meltemde dans etti, Pip'in kalbi de dans etti. Diğer hayvanlar durup bakakaldı. "Bunu nasıl yaptın?" diye sordu bir tavşan. Pip ışıldadı. "Arkadaşım Milly bir balon tutucu icat etti!" dedi gururla. Milly gözlüklerinin altında kızardı, bıyıkları mutlulukla kıvrıldı.

O öğleden sonra Milly, Pip'in bütün arkadaşları için daha fazla balon tutucu yaptı. Kısa süre sonra çayır her renkten balonla doldu; yumuşak yaprak kapların üzerinde sallanıyorlardı. Pip mavi balonunu tutup sevinçle döndü durdu. "Dünyanın en iyi arkadaşına ve en iyi icadına sahibim!" diye sevindi. Milly güldü ve kalemını kulağının arkasına sıkıştırdı.

O günden sonra Pip bir daha balon patlatmaktan endişelenmedi. O ve Milly, balon partileriyle çayırdaki ünlendi. Pip, seninle ilgilenen bir arkadaşın varsa zorlukların o kadar da korkutucu olmadığını öğrendi. Milly ise zekice bir fikrin bir hayali gerçeğe dönüştürebileceğini öğrendi. Birlikte, dostluğun ve icadın el ele gittiğini kanıtladılar.

Güneş batarken Pip ve Milly bir tepede oturup balonlarının pembe gökyüzüne karşı süzülüşünü izlediler. "Teşekkürler, Milly," dedi Pip usulca. "Hayalimi gerçekleştirdin." Milly gülümsedi. "Arkadaşlar bunun içindir," dedi. "Hem kim bilir? Belki bir gün bizi aya uçuracak bir balon icat ederiz!" Pip'in gözleri yeni hayallerle parladı.

O gece Pip mavi balonunu karyolasının başına baęladı ve ay ışığında parlayışını izledi. Basit bir sorunun nasıl harika bir icada yol açtığını düşündü. Milly'nin zeki aklını ve iyi kalbini düşündü. Ve hayalinden asla vazgeçmeyen bir arkadaşına sahip olduğu için ne kadar şanslı olduğunu düşündü.

Böylece, büyük meşe ağacının altındaki çayırda, kirpi Pip sonunda balonunu tuttu. Zorlukların harika fikirler kıvılcımlayabileceğini ve dostlukla hiçbir hayalin tutulamayacak kadar keskin olmadığını öğrendi. Ne zaman bir balon görse gülümsedi ve hatırladı: sorunlar, yeni bir şey icat etmek için sadece fırsatlardır.